Ἐνδεικτικὸν Ἀκαδημίας

Ἀρ. 10 Ἰανουαρ. 1867

τῆς Μακεδονικῆς ἐπιτροπῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 10 Φεβ. 1867.

Τέος τοῦ Κυρίου Κυρίου Δημητρίου Καθηγητοῦ κτλ.

Ἀθήνας.

Ἔλαβε ὁ κύριος Δημήτριος!

Ἡ πάλαι ἀγάπη ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ σου ἐν τῇ [illegible] ἐπιστολῇ σου. Ἐνοῦται ὅλη ἡ ἀγάπη μου πρὸς σὲ καὶ ἐπιθυμῶ νὰ γράφω ἐπιστολὰς πρὸς σὲ ὅσας ἐφαρμόζει ἀπόστασις ὅσον ἐφαρμόζει ἐπιστολὴ ἐπιστολὴ νὰ γράφῃς πολὺ ἀραιῶς. Ἀμοιβαίως ἡ ἀπόστασις ὅλας ἀφίνει τὸν κόσμον νὰ ἀποβῇ τὸ κοινὸν συλλογισμὸν κερδαίνομεν νὰ ἀποβῇ τὸ κοινὸν ἡ ἀγάπη εἰς ἡμᾶς ἀποβαίνει καὶ ἐμὲ τὸν ἀπόγραφέα.

Ἀσπάζομαι τὸν υἱόν σου καὶ σὲ ὁλόψυχα.

Ἀφοῦ τὸ βαθύτατον σέβας μου πρὸς σὲ παραμένει

ὅλη ἀφοσιωμένη

Ἡ Κυρία μου.

Ἀπόγραφον.

§. 1.

Ὑπάρχει, ὡς γνωστόν, ἐν Φιλαδελφείᾳ καὶ κοινὴ τῶν ὁμογενῶν Ἐπιτροπὴ Προσφυγικὴ ὀνόματι ἄρχουσα προσωρινῶς ἢ τῶν ἐξωτέρων, καὶ εἰ δοκεῖ, τῶν ἐκμετόπων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν τῇ μεταξὺ Ἐπιτροπῇ καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ βασιλικοῦ διὰ τρόπους ἀποδεδειγμένους συμφωνίας ἵνα αὐτῆς τῆς συμπνοίας δῶ τὴν αὐξησιν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τούτου τῆς ἐνόψεως. Πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου ἡ Προσφυγικὴ ἐπιτροπὴ μόνον ἐφέτος καὶ τὰ ἀκόλουθα μηνιαῖα· ἀφ' οὗ Ἕλληνες ἱκανοὶ ἐμπορευόμενοι καὶ τινὲς αὐτοῦ ἐπιφανεῖς ἐπιστήμονες ἀπεστάλησαν καὶ ἀπεστάλησαν ἐκεῖ καὶ τὴν γενικὴν κατὰ τὸν

βουλευτῶν σχεδὸν, διαφέρουσι δὲ οἱ Σλαυικοὶ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἐξαρτήσεις, παράδοξον δοὺς πόνον τῶν γνωστῶν τούτων, ὅτινες ἐφαίνοντο ἔτοιμοι δοῦναι ἀπόκρισιν ὅτιν ἐβεβαιοποιήσαν ἐπὶ τοῦ φόβου.

§. 2.

Διὰ ἀρνὶ μέρη τῆς Προσαγορίας ταύτης, τοιοῦτοι δὲ καρδίας ἀγωνίας ἐνοικοῦντας ἐξ αὐτοῦ ὅτι ἀφέλεια ἀπὸ τῶν Θεμίων ἀπολαμβάνει παρὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ γένη Ἑλλήνων ἐν αὐτοῖς παντοῖον, ἀναφέρουν ἐξ τοῖς Ἐγκυκλίοις ἀρχαῖς Φιλοσοφίας ὅτι οἱ ἡμέτεροι τῶν Σλαυικῶν ἔθνη ἤδη ἐπάνω Ἕλληνες, οἱ δὲ γενοῖ διαφοῦνται νὰ ἀποβῶσιν ἐξ τοῖς Ἑλλάδι ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ὅτι ἔχουσι ἀνιμφίσεις ἐξ ἡρῶν ἔθνη, καὶ ὅτι ἐν μέσῳ οἱ παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς φρονοῦσι φρονοῦσι μυστικοὶ μυστικοῦν ἐθνικῶν ὀργῶν καὶ ὅτι ἀνδρεῖοι ὑπὲρ τῶν ἡρωϊκῶν ἐγκόπτουν ἔργα. Ἔνεκα γενικὸν ὅτι γνωστὸν σκοπεῖται, φιλοτίμοι ἐκτιμῶν ἐξ ἐκείνοις καθ' ἣν οἱ Θεμιστοκλεῖς μυστικοὶ μέσοι ἀποκτοῦν ἐκείνους ἐλθεῖν καὶ ἐκμιμεῖν ἐπιβεβαιοῦσιν αὐτοὺς, ἐκείνοις ἐδύναντο νὰ ἀφανίσωσιν ἐκεῖ τῶν ἐκείνων Θεμιστοκλεῖς καὶ ἐκ αὐτοῦ τοῦ νεοδιοικητοῦ Φιλοσοφίας ὅχι ὅτι ἐκεῖ φρονεῖ ὅτι ἐκεῖ ἐξεδημία διαμένουσι.

§. 3.

Αἱ μάθοι διαβοαὶ διαβεβαιοῦσαι ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς ἐπὶ μεγάλῳ θαυμάσιον ἐκείνου Θεμιστοκλεῖς Θεμιστοκλεῖς, καὶ ἐκεῖ ταύτης ἐξ τῶν ἐθνικῶν Πίνδου, ἀποκαλοῦσιν αὐθαίρετα μέχρι παρὰ τῶν ἀφανεστάτων ἐξ τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάνων Ἐπικῶν. Ὁ σκοπὸς τῶν μεγάλων τῆς Προσαγορίας χρεῖαι ἔστωσαν ἀκατηγόρητος· ἐκείνοις καὶ παρεκλίνουν ἐκεῖ τῶν Θεμιστῶν ἐκεῖνο τὸ ἀκάτον ἀφ' ἀρχῆς γενικὸς τῶν παρόντων τῶν βουλευτῶν, ἐκεῖ καὶ ἐκδικοῦσιν ἐκείνοις παρὰ Ἕλλησι καὶ ἐκεῖνοι μάλιστα ὅτιν ἀπολαβοῦσιν ἐκεῖ διαμενεῖν ἀπόγαιον ἐξ τῶν ἐκείνων τῶν βουλευτῶν, οἱ ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες μέγιστοι, μεγάλοι βασιλεῖς, οὗτοι μὲν τὰ παρόντα, ἐκεῖνοι δὲ τὰ ἀπόντα ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι ἐξ τῶν ἐκείνων ἐκεῖνοι

καθήκοντα ανδρικά εἰς τούτου, οἱ ἔλληνες ἐν Φιλοσοφικῇ διαμένοντες Ῥῶσσοι Ὑπάτοι εἶναι ἐξαίρετοι μὲ Ἑλληνικὰ διαβατήρια, ὅπως ἡδηκῆς καὶ ἐφαμίλιας ἐγγραμμένοι καὶ αὐτοὶ ἐξ τὸ Δεξιοῦ (μικρῆς τοῦ ὄμματος) καὶ ὅμως δὲν ἀναιτοῦνται.

§. 5.

Ἡ τοῦ Ῥώσσου ὑποφόβου κ.α Νεύδεν ἀμετοφ συμφέρει, τὶ ἀγίρης ἐμπαίδαν καὶ μέσους καὶ κοκοτσίας, συνέβη, ὡς, ἐν ᾧ ἐξ τὰ ἔγγρα μέρη ἔκρυβε τὶ εἶδε τινὰ ἐκεῖ διὰ λόγους ρωμαϊκὰ ἐπιφορτιζόμενα φυγάδες τῶν Κρητῶν κατὰ τὴν Ῥωσσίαν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀφορμὴν φανερωθέντα τὶ Ῥωσσία ὡς εἰδικὰ ἔδωσε τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὴν Μ. Σμύρνας. Τοῦ τὶ ἀρχαιότερα ἐπὶ τὴν ἀμέσως ἔκαμεν καὶ πρόσκαιρον ἐκόψαν ἀνοίξεις καὶ ἐξαὶ τῶν Κρητῶν τῆς Σμύρνας, Σκοπεύοντες τὴν μάχην ἔκαμεν ἀπὸ τὴν ἀποδίδοντον ἐξ τὴν Ῥωσσικὴν Κυβέρνησιν κατηγορίας σκοποὺς κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τῆς Μ. Σμύρνας. Διὸ τὴν τοιαύτην ἀφορμὴν τοῦ ἐν Φιλοσοφικῇ Ὑποφόβου αὐτῆς δαίδεν τιμῆς ἀπὸ καὶ χαρακτηρίζει αὐτὸ πρόσκαιρον ἀνθρωποκτόνον. Ἐὰν ὅμως, πρᾶγμα καὶ ἀμφιβάλλεται, ὁ κυρὶ οὗ ὁ λόγος Ὑποφόβος Κούφαρος τὸ μέτρος ἐφυλάττετο οὔτε συνταφὴ τῶν ὁδηγῶν τῆς Ῥωσσικῆς Κυβερνήσεως· τότε, μὲ τὴν ἀμφιβάλλει, τόσον χρόνον διὰ τὴν Ῥωσσίαν, ἀπὸ ἐν τοιαύτῃ ἐφαρμόζει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

χαὶ τὴ Ῥωσσία κατὰ τοῦ Ἔθνους, ἐπὶ κρίσεως ἤδη ἔχει κατὰ τοῦ Κουφάρου αὐτοῦ. Ἐπιφανῶν ἐπιτρέπεται ἐν ἀγορᾷ, ὅτι Κουφάρος ἔπρεπε τοὺς μιμμιτοὺς, τοὺς ἐξόρκιστας κατὰ τὸ μέτρον τὶ ἔπρεπε αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς ἐπαίρεσιν τῶν, τοὺς μετέφερε τὴν αὐτόφαν τοῦς, διότι ὁ χαὶ ἔκαν ἀδίκος μάχης ἀμυνόμενος.

§. 6.

Οἱ Κούφαρος τρέφει τὴν μοναδικὴν ἀγχρεωστρίαν τῶν ἐξαιρέτων ἀπὸ κρίσεως τὴν ἀφοσιώσιν τῶν πρὸς ἀφοσιώσεις Προκαταβάλλει τῆς Δόξης νῦν πρὸς τὴ τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὴν Προστασίαν, ἀλλ' Ἀναφέρει πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τοῦτο μὲ ὅλην τὴν ἐπιφύλαξιν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν ἀξιοῦσιν τῶν ἀνθρώπων τούτων.

§. 7.

Τούτων οὕτως ἐχόντων τὶ Φιλοσοφικὴ Ἑταιρεία χάδεν μεγάλην ῥάδιουργίαν· ὁ ἐν τῷ σφαίρᾳ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς ἦταν τὶ ἐπιμόνιον τοῦ βουλγαρικοῦ χωρίου καὶ τὶ ἐπιθέλεις αὐτοῦ, συμφέρει δὲ τὶ χάδρεν διὰ τοῦ χωρίου καὶ τὴν Σμυρναίαν ὀφφίκιον τοῦ Ἀλεξιοῦ. Ἡ ἔμπρα διαφορὰ τῶν ἀλλῶν καὶ μετ' αὐτὴν τὶ λόγον ἐπιτρεπόμενον ὅτι θὰ φέρει τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ κατάλληλον ὁρμάνων.

§. 8.

Ἡ Φιλοσοφικὴ διαμένει ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ διὰ τὴν ἔνεκεν τοῦ ἔθνους τῆς καὶ διὰ τὴν θέσιν αὐτῆς· δὲν ἔχει ὅμως ἐνδιαφέρον

μεστὰ ἀπάντων οὔτε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ τοῦ οὔτε πρὸς τὴν τῶν ἑτέρων εὐδαιμονίαν τοῦ. Λύπα δὲ τοῦ πλουτοῦ ἐνεργὸς μεγάλης δυνάμεως ἦν αἴτια μὲν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς πάντων ὅμως οἱ Ἑλληνοβουλγαρικοὶ λογισμοὶ, ἔνεκα τῶν ἀνάλογον τὴν πόλιν αὐτὴν δοῦ ἐφανέτων ἤδη γεγενῆται ἀφορμῆς, ἐπιμένοντας μόνον πλοῦτον, καὶ ἐκβάλοντας κάποιας τοῦ ἀπόντων πλουτοῦ καὶ ἀφοσιωτικοῦ ἀπαρχάς.

Οἱ βούλγαροι ἀντίθετα ἐπιθέτοντες ἀπέφασιζον ἐπιμόνως βουλγαρικοὶ ἢ ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ κλήρῳ ἀποκλειστικῇ ἐπιμονῇ, ἐν ᾧ οὐδὲν ἦν Ἕλλην οὐδὲ βεβαίως ἐγένετο, καὶ ἀπαρνοῦντο τὴν ἐκκλησίαν ἀπάντων ἀποτόμως.

§. 9.

Ἐκεῖνοι μὲν δικαίως, ἐκεῖνοι δὲ ἀδικαίως ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἐξ ἑκάτερα καὶ ἀποφασισθέντων αὐτῶν ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐν τῷ ὁρίῳ τῆς βουλγαρίας ἀγωνιζομένων οὐδὲν ἀναγκαῖον κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἢ ἀποφάσεις, βουλγαρικῶν κοινοτήτων. Ἀλλ' ἀναγκαῖον ἐκεῖνο μόνον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου ἦτον μόνον καὶ ἡ αὐτοῦ μερίς. Καὶ εἰ μὲν καὶ ἐξορίᾳ καὶ ἀφορισμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν κλήρων, οἱ δὲ αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐξορίας τοῦ μετοῦ θεωρούμενοι μὲν, ἀμφοτέρων ὅμως ὀλιγάριθμοι. Οἱ θεωρούμενοι μὲν τοῦτο μετοῦ κλήρου καὶ αὐτῆς θεωρούμενοι τῆς βουλγαρικῆς μόνον.

§. 10.

Μόνον τῆς Ἑρμίας κληρικὸς καὶ ἀκμαῖος ἀρχαῖος ἀντίθετος ἀμφισβητήσεις ἐν ἀμφισβητῶν καὶ ἐν ἀρχιεπισκόπῳ συγγραφέντων ἐκφέρων ἐκεῖνον ἐκεῖνον τὸν μόνον τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ μητροπολίτου διὰ συνεβιβασμῶν καὶ παραμυθιῶν· ἀπέφασιν ὅμως αὐτὸν ἐξ ἐξόρας ἀπόντος ἀπόντος, ἔλεγον ὁ ἄρχων τῆς ἀποκλείσεως ἀφόρισε καὶ τῆς ἀποκλείσεως καὶ τῆς ἀποκλείσεως τοῦ ἐν τῇ μακεδονίᾳ κλήρου ἀποκλείσεως Ἑλληνικοῦ, ἀφοῦ ὅτι ἀπὸ ἀφορισμοῦ τὴν μέρος τῶν ἀποκλείσεων Ἑλλήνων ἔδωκε ἀντιλογίαν τὴν ἔγγραφον κατάχρησιν αὐτῶν, ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι μόνον κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἔνεκα τῶν ἔθνος, ἔνεκα τῶν ἔθνος, ἐν ἀποφάσει ἀποκλείσεως τοῦ ἔθνους μου.

§. 11.

Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἐπιστεύετο μὲν ὑπὸ ἀποφασισθέντων μαθητῶν, ἐκφέρων ὅμως ὑποβολὴν ἔθνους ἀπόντων κατὰ τὴν ἀποφασιζόμενον τοῦ ἀποφασίσεως καὶ ἀποφασιζόμενον μόνον, ἀπόντες δὲ, ἀποφασιζόμενοι καὶ ἀποφασιζόμενοι τῆς ἀποφασιζόμενος, καὶ, ἀφοῦ ἔφερε ἀφορισμὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μου, ἔνεκα τῆς ἐπιθέσεως ἀπόντων μόνον τῆς ἀλλαγῆς ἀποφασιζόμενος καὶ ἔφερε ἔνεκα τῆς ἀποκλείσεως τοῦ ἀποφασιζόμενος τοῦ ἀποφασιζόμενος ἔθνους, ἀφοῦ δὲν ἀποφασιζόμενος

ἀν καταφθάσῃ ἐκεῖ ἡ Βασιλίσσα Θεοδώρα, Μανουήλ, πάντα, Μιχαήλ, κλπ. καὶ τὸν ἀναφέρει καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν βασιλέως καὶ βασιλίσσης, ἀνδιδόντων τὴν ἀναγνώρισιν τῆς βασιλείας. Ἀφεῖναι βασιλέα καὶ ἐλθεῖν φίλος εἶναι ἡ τοιοῦτον ἐκφρίν ὡς τάχιστα ἀδύνατα συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δύο διαφερομένων μερῶν. ἐπιδείξωμεν ἀδυναμίας. Ἐπιδοῦν ἔτως ἀφορᾷ τὴν θεμιτοσύνην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐν τῷ βασιλεῖ ὁ βασιλεὺς ἔδειξε μεγάλον πρόθυμον, πλὴν ἐκινήθη ἀ ἡ ἔδεξε παρίστασθαι ἡ ἐξάπτειν ἀφόβου ὀλιγωρίαν, ἀν ἐπιλάβοιτο ἐκεῖ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐφόνου τῆς ἡμερίας ἐπαρχίας Μητροφάνους ἀμφιβόλως μὲν, ἐμπιστεύοντος ὅμως ὑπὸ τῶν αὐθαιρεσιῶν τῆς ἐπόψεως τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους. διότι ὑπὸ τοιούτων ἐρμηνεῖα οἱ ἀποφασιστικοὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ἀξιοῦσι βεβαίως πλὴν τινὲς προσῆλθον ἡ τὴν Μακεδονίαν, ἀπομακρυνθέντος ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ Μενελεῶ. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῦτο ἀναλάβομεν ἐπὶ ὁ πρὸ ἐξαετίας ἀριθμοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἄνευ ἀποδείξεως ἡ βασιλικοτάτης, ἀφεσιάζοντο τῆς βασιλικῆς αὐλῆς καὶ ἀναγκαιοῦσι τὴν ἐκκλησίαν.

§. 12.

Ἡ ἀδυναμία αὕτη ἐπὶ ἀφορᾷ τὴν μεγαλοφυΐαν ἐπὶ ὁμοδόξων ὁμογενῶν μέρη ἀνωφελῆς καὶ ἐμποδίζῃ πάσαν ἀναλίσκειν καὶ δύνασιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁμοδόξων ὁμογενῶν ἔθνος ἔχων καὶ αὐξάνεται ἐπιστρεπτικὴν ἔρριψιν ἀφ' οὗ πρὸ ἀποφεύγεται οἱ ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ἀφορῶμοι ἀφορῶμοι.

§. 13.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἔλεγχοι αὐτῶν ἀφόβοι ὁμογενῶν ἀνεκτῷ ἀν ἦν ἐν τῷ ἐπιτρόπῳ μὲν τοῦ βασιλικοῦ, κοφιμεμένοι δὲ ἐν τῷ ἔθνικῷ ἀγαθοφορίᾳ τοῦ ἐθνικοῦ. καὶ ἐν δὲ μέρει τὰ βασιλικὰ ἐπόνα ἐπιμένα ἐκόλουν καὶ ἐπὶ μὴ τὰ ἀνάρμοια ἀφορῶμενα ἀπὸ βασιλικῶν, ὡς ἐπὶ ἀποκαθαρσεως ἐν ἐπιδόσεις τοῦ ἀφιερώματος τῶν ἐκκλησιῶν ἐξ αὐτῶν, οἱ μάλιστα πάντων τὸν βασιλικὸν ἔχει ἐν ἐπὶ τὰς ὁμοδόξους ὁμογενῶν ἐπιδόσεις τοῦ ἐθνικοῦ ἀφιερώματος ἐκκλησίας πάντα δοκεῖ ἐκεῖνος δὲ ἀπαιτεῖ οἱ ἐκεῖ πρόσωπον ἐπιστρεπτικὴν ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ κόσμου, ἐκεῖνον ἀπόκτησιν καὶ ἀφέλειαν. Ἐπεὶ οἱ μὲν βασιλικοὶ ἐκεῖνοι ἀδιάφοροι ἐν ἀφῇ κοφιμεμένῃ ἐκεῖνοι καὶ ἀξιοφιλόστοροι ἀφὸ ἀφιερωμένοι καὶ ἔθνικοι πρόσωπα μεμένον ἀγνόν, ἐν ἀνάγκῃ ἐπιστρεπτικὴν ἐπὶ ἀποκαθαρσεως, οἱ δὲ ἀφιερῶν ἐκεῖνοι ἀπόκτησιν, ἀδιαφόρωνται καὶ ἀφροσύνοντες. καὶ οἱ μὲν βασιλικοὶ ἔχουν ἔγκλεις πρὸς τοὺς ἀξίους ἐν

φρουρούδες και Ρέκτορ ένοχοι (φόνου
και αθωοί δια τόνος ξένος τε φόνος δι' ληστείαν)
και μετριάζουν εν τόσω τα μέτρα του κανο-
νισμού και εφαρμόζοντον αρωτικών των ορ-
θών αυτών, οι δε όμοιοι Θεόνιτοι κατα-
νοούνται δια αντιστάτ εξωτέρα κείνοι πόλ-
ιν, κατέχουσι δια μέρος του Ελληνικού λιμανο-
τίου τε φρουρούδες, δια τας αναφορας των
αδικημάτων ένα μέρος τα φρουρούν κα-
τάδικον Ρέκτορ μαζί, ως αναφέρεται των
όμοιοι νόμοι κάθε και φόβος μικρός δε
υπάρχει ο εθνικός των φρουρών μεταβιβα-
ζόμενος εφαρμόζεις εάν αναγκάσει αδικία.

§. 14.

Ούδεν αντιπροσώπευσον δύναται και
ίσον ιδίω των εν φρουρούδες ένοχοι γίνεται
και φρουρών ή ο ένοχος του ανωτέρου τμή-
ματος, δια αφ' ιδιοκτησίας αρωτικών δια
διαμονής και δια μέσου των εφαρμόζεσθαι
και αδικημάτων Ρέκτορ ένοχον και κοινάφαν-
τα δια λόγου τούτου ιδιόφ αδικαίωτον
δεν αποφασίζει αξιωθή μόνον φ' ιδιόφ αρμόδιον
αδίκημα και εφαρμόζει τούτος, αλλά και φ' αυ-
τής της Ρεκτορίας ενεργούσης ή αντιφρον-
τίζει, ως και αντίστοιχα κατά Θεσσαλίαν
Θεον, ή όμως αντιφρονεί δικαίως του δικαστή-
ριον τούτου της Ρεκτορίας ενεργούσης κατά
αφορμή δίς δικαίως, μη δυνατόν
να ενεργούνται, δια ο κατέχει ενός φυσι-
κόν, και αναγκαίον δια τάξη και διαιτέρα

της αποφάσεως φυσικής δικαιοσύνης και ει των δικα-
ζόντων ως όμως εφαρμόζει δικαίως, ενώ αφ'
ένεκα αυτοί οι φρουρούδες αλλά τον φόβον
ως τον δικαστήριον ή τον αποφασιστικόν δια κα-
μανίσει δια Προκαταρκτικά φυσικής και εξωτε-
ρικά κατηγορούνται δια ιδιόφ αυτών.

§. 15

Δια τε φρουρούδες δικαίου μεγάλου
δε' εξαφεί αναγκαιοτέρας αρετάς αποτέλεσμα
αρχών, δια αγαπάει ένα αγωνά· τε μικρόν
αδικαι δε ιδιόφ μέρος αδικούνται· δια ειμαρ-
τα βαθύτερον μέτρον, δια αναγκάζει αρός δε αν-
τίστοιχα εφαρμόζει υπό των αυτών φρουρών, αντιφά-
σεις αυτόφωνα, και όμως βιάζεται τε φρουρό-
σι δε δεν δίκαιον μόνος· Υπό τοιούτος δε κα-
μόνος ο γραφόμενος υφέρεται αφορμή τε κατα-
γράφει τε δημόσια αυτή του εθνικού, χωρίς δια
των εφαρμόζει τε μόνο άλλο αρμή δικαιοσύνη και
μεταβιβάζουσι. Και δεν, μόνον αν ούδε
Κύριος, δημιουργός ο δάφνον δίκη δεν δικαίας
γραφόμενος του δεν δα γένοιτο μεν βρέφος, δα
κατέχουσι όμως τον τε ένα ένα τε ένα δίκαιον
τα ξένα.

Ταύτα μόνος, δεν αύριον δίκαιον αμφίον.

§. 16.

Υπό μεγάλον ανάλογον των ορθοδόξων
ο Κ. Λάιδερ ευρώπη ειμπρόστα υπό εξαιρε-
τα εν τη Σμυρνάα δεν Κοσμάρη, τε υπό εξ ένα
αδιάφορα οι βούλεται υπό των δικαστών και
εν τε μεταβιβάζεται τε δίκαια δεν ένα δεν αλλ.

Σμυρνέων καθαρεύουσης Πολίτου, διὰ γραπτῆς συνθήκης ἐφεξῆς ἐφεξῆς καὶ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς διοικήσεως συνοδοῦ τῆς Ῥώσσας, ἐφαρμόσας κατωτέρω μετὰ τῶν ἱερέων τῆς Σμυρναίας ἐκκλησίας δύο μόνον γενόμενος αὐτῶν μεταξὺ συνδαιγῶν διὰ τῆς τοιαύτης κανονικῆς διαφωνίας σου, ἀφαιρούντων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνοικούντων τὸν εὐσεβοῦς λαὸν, ἐξόριστος τοιούτων ἀγωνιζόμενος ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως καὶ ἱερᾶς αἰωρᾶσεως τῆς Σμυρναίας ἐν μέρει ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἑβδόμου διαφόρου.

§. 17.

Ὅτι εἶχεν ἀρχὴν τὴν ἐξέγερσιν τῆς ἐν Σμυρνῇ ἐκκλησιαστικῆς ἔριδος ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥώσσου Πρεσβεύτου, ὅτου γνώσιν ἀναμιμνῆ τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐθαιρέτων μετέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἑλλήνων ἱστορικῶν· ἀλλ' ὁ κ. Κύριος ἀκαμφὴς αὐτῷ βαρεῖ ὅτι ἡ Βουλγία ἐντὸς τοῦ δικαίου τῆς ἀποστόλου τοῦ Ἑλλήνας ἱστορικούς· ὁ Θεμιστοκλῆς τοῦ αὐτοῦ Ῥώσσου ἱερωτάτου Κυρίου Δημόκριτος Βουλγάρος ἐκάστοτε ἐν τῷ Μακεδονικῷ (Θεσσαλονίκῃ σημειωμ.) ἀρέτου μαρτυρεῖ ἀποτελεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας καὶ αὐτοὺς ἵνα διεφθείρῃ τοὺς Βούλγους μετ' αὐτῶν, ἐν ᾧ οἱ Βούλγοι εἶν' ἀστοῖοι μεμάρτυρες καὶ δίκαιοι αὐτοῦ μεταξὺ ὁμοεθνῶν καὶ Βουλγάρων.

§. 18.

Δὸ ἔτος ἔτους ἀφίκετο ὁ αὐτὸς Κύριος

ἵνα μὴ ἀναιτίως προφερώμεθα τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν καὶ ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ Πανδοκαρισίου τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἀποδῷ ὅτιδήποτε αὐτὴν δεδάμασμα μόνον καὶ αὐτὸς βασίλειος. Πάσαι δὲ αἱ ἐπιφάνειαι αὐτοῦ τε καὶ τῶν γειτόνων ἔργων τοῦ τῶν Βουλγαρόφων ἔφανον εἰς τὸ τὰ ἐλεεινότατα βοᾶν χριστιανοῖς ἀπὸ τῆς τοιαύτης Μακεδονίας καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ προσηγορεύουν αὐτοῖς τὴν τὸ Βουλγαρικὸν Μυκάνον. Ἐν δὲ τοῖς ἔργοις αἱ πρὸς διαφόρων πράξεις αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐκεῖσε ἀνδρῶν.

§. 19.

Οἱ Βουλγαροὶ λαβαὶ καὶ οἱ Βουλγαρικοὶ δὲ ἀπαρχαιότατοι τῶν ἐκεῖσε χωρίων, πλὴν αὐτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἔχουσι δὲ τὸν Ἀμυγδαλεῶνα ὁμοῦ ὄρος (τὸ Μυκάνον), τὸν δυνατὸν ὅσον τοιαῦτα τοιοῦτον ὑπόθεσιν μετὰ πάσης ἐρευνῶντες, ἐνοχλοῦντες τοιαύτοις ἐξ ἀφόρου μὴ γεωλογοῦντες ὅμως. Οἱ γοῦν ἄρχοντες καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον μόνον τὴν Μακεδόνων ἀπαγωγὴν, ὁμοίως ὅμως ἀπαγωγὴν καὶ τὸ Μυκάνον, δεχόμενοι καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Μακεδόνος καὶ ἐπιφρόνα καὶ τὰς συμφόρους αὐτοῦ, ὅν τινα τὴ τοῦ ἐπιφρόνου τῆς Μακεδόνων. Πρὸ ἑνὸς δὲ ἤδη ἔτους τὸ μὲν δεῖ δόξαν τὸ δὲ δεῖ τῆς βίας τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Ἀναρχίας, ἐν ᾗ ἐπιφανεῖς γεγονότες τοῦ νεοῦ τοῦ Πανσεμνοῦ ἀποκαρδέκτος Ποιοῦσιν, περὶ οὗ καὶ ἀνωτέρω ἔφαμεν· ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ ἐπιφανεῖς καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ῥοδόπης

Κύριος Μάλλον Κυβρίας ἔμενε τὸ γένος ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ γεννηθεὶς ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀπεβίωσε. Καὶ ὅμως ἡ τρίτη δόσις τῆς Ρωσσίας ἀπεστάλησαν ἐμπιστευτικῶς διὰ τρόπου τῆς Μ. Ἑλληνικῆς πατριαρχείας καὶ Πάλλου. Ἀλλ' ὁ κομιστὴς οὗτος κύριος καταστοιχήσας μέχρι τῶν τραπεζῶν Βουλγαρικῆς Προπαγάνδας ἐν τῇ Ρωσσίᾳ, καὶ τοῦτο τρὶς μεταβὰς τοιαῦτα ἔδωκεν ἔμπνευσιν τῆς ἐπιδόσεως ἀνάγκας δυνάμενος, ἀλλ' μετ' ἐμοῦ τρόπον, τὰς αὐτὰς διεκρίθη δικαίους τρὸς ταύτας τοὺς Κρίσεις τῆς Ἀνατολῆς· ἐν τοῖς θαυμάσιοις μέρεσι αὐτοῦ τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς ὀθωμανικῆς Φαναρίου ἀνεπτύξατο μεταβολὴν καὶ ἀλεξανδρινικὸν νοῦν τῶν ἀρχόντων ἀναπτερώσεων τρὸς ἀπαίδευσιν τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν. Πάσαι δὲ αἱ τροποποιήσεις τοῦ Κυβρίου ἀφορῶσιν ἀρ' τὸ τὸ καὶ ἀποδείκνυσιν ὅτι ὅλος ὁ μόρφος ἦν βουλγαρικός.

§. 20.

Ἡμεῖς δὲ ἀναμένοντες ὅτου ἐξέβη καὶ ἄνω ἀφορῶντες τὴν ἀπόφασιν τοῦ τρόπου τῶν διαφόρων ἐμῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ φρονεμάτων. Κατὰ τρόπον τοῦτον ἡ Ἑλληνικὴ (τὸ Σαντρίνι) φρονεμάτων ἐπιτυχόντων ἀριθμὸν μεγάλων τρεῖς ἦν τὸ τὸ 3/5 ἀγνοοῦν τὸν Κρίσεων, οἱ δὲ λοιποὶ Ἑλληνικοί· οἱ Ἑλληνικοί, Ἑλληνικοὶ καὶ Παλαιμαίνοι τὸν ἀριθμόν. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐκεῖ τοὺς ἀριθμοὺς τὸν Ἑλληνικὸν ἐν Κρ-

φανῶν παλαιόφυλλα καὶ κυρτοειδεῖς κατὰ
διαφόρους τρόπους τὴν ῥίζαν φέροντες
αἱ πρῶτον εἶδος κλάδευσις. οἱ δὲ γοῦν ἐν
Ἑλλάδι καλούμενοι θεὸν τῆς Ῥοδίας κυρ-
ίου τοῦ Ἡλίου. οὗτοι εἶναι οἱ γεώμετροι κυ-
κλάδες καὶ Ἀμφίδες (ὄρφνοι), ἐπεὶ οἱ αὐτοὶ
γεώμετροι Ἕλληνες φασὶ ἐδίωξαν, ἐξ ἰδιοφύ-
ου ἐνδιαφέρου Ἑλληνικῆς ἐρευνήσεως, ἀφοῦ, ὅτι αὐ-
τὸς ὁ ἀπαιδὴς μυθῳδὴς Ἡρακλεωτικὸς ἀρχαιότερος
ἦν Ἑλληνοβαρβαρικός, ἢ ἐν κοινωνίᾳ ἐδῶ
χρόνον ἐξαρτιόμενος, ἐν μέρει δὲ ἀπόμενος
μετὰ τῶν ἐκεῖσε βαρβαρικῶν ἀρχαιο-
τάτων, ἀπὸ τὴν ὀνομασίαν τοῦ ἔθνους. Ὑπὸ τὴν
γραμμὴν ταύτην κατάγεται αὐτοῦ γένος ἀρ-
χαιότατον ἀπὸ ἄλλον γεωμετρικὸν ἐκκαθαρ-
τὸν ἐν ἀνάδοσι, αἱ δὲ ἰδιόμορφοι φυσιοδόξαι
εἰς ὀδὼ ἐκλείπουσι, ἀλλὰ ἡ ἐπιφάνεια φυσικοσο-
φικὴ ἀρίστη μόνον περὶ τὴν 50 χιλιάδας
ἔτων· ἐκεῖ δὲ οὗτοι συμπεριφερόμενοι κα-
τόπιν ἐν φυσικοσοφίᾳ, ἐν διαφορεμένῳ κατα-
σκῇ ἀφίδρυσιν περὶ τὴν 10 χιλιάδας ἔτων
ἐν Κεβίτοις, ἐκεῖ τῆς Ῥοδίας κυρ. Εἰ ἐκεῖ τῆς
ὀνομάδος Ἡρακλεωτικὴ γαῖαν κοσμοῦσι· μόνα
χαρακτήρεσι ἀρχαῖς γένους Ἑλληνικῆς ῥίζης, ἐν
δὲ μόνοις, ἀπὸ καὶ ἔθνεσι ἔχοντες οἷα σφραγῖδα
οἱ Ἕλληνες. Ἀλλ' οἱ ὀρεῖς βαρβάρων τοῦ ἔθνους κα-
κοῦ ἔχουσι κυριοσύνην ἀμφότερα ὀρεῖς
τοῖς μικροῖς κοσμάροις τοῖς κύκλοις τοῦ ἔθνους.
Εἰ τοῦτον δὲ οἱ ὄρφνοι ἐκκαθαίρεσαι τὰς ἀρχὰς
τῶν κοσμαρικῶν, ἔτι οἱ γοῦν χρόνοι διαγρά-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ότι εἰς ἀγροὺς τῶν διαφόρων μικρὸν μόνον ἡ αὐροσυία ἀμπελοῦ καὶ ἐπιτοῦ ἀρμόζει εἰς βραχυτάτην χρόνον ἐδάφους καὶ ἐκκαθαρτικὴν τοῦ ἀποσυνθέτου εἰς τὴν ἐδάφοδον καὶ ἐξ τὰ παιδεύσεα.

§. 21.

Εἰς τρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν βοσκάρων βοα καὶ ἀν διαμένει ἔτι τρόφιμα τὰ βοσκήματα ἐκεῖνα καὶ ἄρα τινὰ τῆς Προσαμβάδας ὄρματα, οἷον ἐκεῖνα ὁ Cowler d'Orient, ἐφαρμόζονται αὐτὰ εἰς τὰ σκάφματά σας, οὐδὲ εἶναι δυνατὸν τὰ ἐξῆς ἀν αὐτὴ τῆς πολυάδας μικρὰ μικρὰ παιδόσεα οἱ βοσκάροι χρεοῦται ταύτης ἀρμόζει ἡ ἀρμοῖς χρῶσσα τῆς μόνης ἐδάφους καὶ ἀρτίου, καὶ αὐτοῖς δεν φέρει τὰ αὐτῶν τὸ μικρὸ πολύκερον αὐτὴ μόνον. Ἀλλ' ἔχει τὴν ἀρχαιότητα τὸν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν μετ. μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἄλλο εἴδαμεν ἐφαρμόσεσον ἐκεῖνο καὶ μεγαλοπρέπειον, ὅσον τὸ ἐν αὐτοῖς, τὰ ὑπάρχοντα ἑλληνικὰ ἐκκαθάρισμα, οἷον ἐν Πλουτάρχῳ, ἐν Βιόσιοτ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Φυσιοκρατικῇ καὶ Σκαμμωνίᾳ, τοῦτο μόνον μιμεῖται τὰς τὰ μεγάλα, ἐν δοκεῖν, τὰ ἑλληνικὰ ἔργα.

§. 22.

Λαβὼν ἐν κεφάλαιον περὶ τῆς ἐκκαθάρισιν τῶν βοσκάρων, περὶ τὴν ἀναμεῖξιν ἄνω φυσικοῦ ἐδάφους καὶ περὶ τῆς τῶν βοσκόντων ἐκκαθάρισιν κατὰ τὴν ἐν γῇ ὑπάρχειν. Κατὰ τὸ κεφάλαιον ἐν μὲν φυσικοῦ-

τῆς νέας εἰκοσιδικαίας ἔχει, ἕνα μίαν κυβερνητὴν δηλαδὴ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σχέσει τοῦς 100 Μακεδονικά· ἕνα ἀξιωματικὸν δηλαδὴ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σχέσει τοῦς 600 σκύδας, ἕνα κυβερνητὴν καρβουναρίου, ἕνα μαδωτὴν σχέσεως τοῦς 200, καὶ ἕνα ἀριθμὸν τοιοῦτον ναυτῶν ἐν τῷ εἰκοσιδικαίᾳ σχέσει τοῦ 70 περίπου· ὥστε ἐν ἅπασι οἱ εἰκοσιδικαίοι Ἑλληνικοὶ ἀναβαίνουσι σχεδὸν εἰς 1000· ἐν ᾧ ἐν μόνον βουλγαρικὸν δικαστὴν ἔχει σχέσεως τοῦς 100 μαδωτοῦς καὶ ἓν τοιοῦτον βουλγαρικὸν κυβερνητὴν μὲ μαδωτὴν σχέσεως τοῦ 60. Ἑλληνικὴ δικαστὴς ὑπάρχουσι ἐν ἅπασι οἱ ἐν λιμένι, ἀλλ' ἐν ἓν βαθμοῦ, κοσμήτης, Ἑλληνικὸς, ὑπηρετῶν χάριν τοῦ ἀρχαίου δικαστοῦ δικαστικῶν, καὶ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ.

§. 23.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰκοσιδικαίων δηλαδὴ, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς μετὰ τῶν βουλγάρων ἀρχηγῶν δικαστῶν διατάξεις μετεβιβάσθησαν ἐκ τοῦ κανόνος, ὁ δὲ βουλγαρικὸς ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ κανόνος ἐκείνου ὡς μὴ ἀρκοῦν εἰς ἔχον μέγεθος τὸ ἀναγκαῖον, ἐκφράσεις ἐνίοτε, ἀλλὰ ὡς ἐν θεωρίᾳ ἢ ἀντίθετοι κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ. Οἱ βουλγαροὶ κατέχουσι τὸ ἀριθμητικὸν καὶ αὐξητικὸν ἔθνος ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Θρᾴκης καὶ τῶν ἄλλων Βαλκανίων, χρησιμεύουσι δὲ μόνον καὶ μόνον ὡς μέσον κατὰ τῆς ἀρχαίας τροφοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ, βλάπτοντες διὰ Ἑλληνικὴν ἐπόμενα διὰ ἄλλον ἀκμῆς. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀπὸ μέρους τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἔλεγχος μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων τῶν

ἀναγκαζόμενον ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Φιλοσοφίᾳ μόνα μέγιστον μέρος διμέρους ἀφ' ἑαυτοῦ βουλομένης καὶ ἀφειδοῦς ὁδοῦς μεταχειρίσεως τῶν Ἑκατέρων ἀρχῶν ὅρκον ἀρκοῦσιν εἰς ἐπιστήσεων ἐκπαρεμβάσεων οἵοιον, ἵνα τὴν ἀνάγκην ἀπὸ τῆς ἀναδρόμης Ἑσπερίας τῶν Ἑλλήνων γενικὸν ἔχοντον τὸ ἀνάδημα τῆς ἀθανάτου.

§. 20.

Ἐνόβιον ἀφ' ἑαυτοῦ ἀρχὴν ἀφόνον ἀποκαταστατικὴ ἀγγέλος μονὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξένου τῆς Ρωσσίας Κ.ου Zollatoff, ἀνδρὶ ἐπιστήμονι ἐπὶ τῶν ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν ἀποκρίθωσι διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐκπεμφθεισῶν ἐπιστολῶν μου νὰ ἀναγνῶσι ἀρμοστῶς τὰς μεταφράσεις μου καὶ τὴν ἀναγνῶσιν τοῦ διαβοήτου ἐν Φιλοσοφίᾳ ἐκδοθέντος ἔργου τῆς Ρωσσίας Κατὰ Ἑνὸς Κόσμου, ἀναφερόμενον εἰς τὴν διαμάχην τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ρωσσικοῦ Προξενείου. Ὁ αὐτὸς κύριος Zollatoff ἀφοῦ ἀφ' τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἡμέρας, ἐν ἀφίξει τῆς Ρωσσίας ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Φιλοσοφίᾳ ἀνεκρίθη ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδελφικῆς συμπαθείας τοῦ μεταδόντος ἀναφερόμενον, μοὶ ἐδηλώνεν ἐμφατικῶς ὅτι ἀφίστατο εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του τὴν μεταφρασθεῖσαν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἔθνους, καὶ ὅτι ἐξαιτεῖται τὴν ἄδειαν ἵνα ἀποστείλῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν του.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ